

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2015/847**2019/EØS/69/42****av 20. mai 2015****om opplysninger som skal følge pengeoverføringer, og om oppheving av forordning (EF) nr. 1781/2006(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) De strømmer av penger fra ulovlig virksomhet som skapes gjennom pengeoverføringer, kan skade finanssektorens integritet, stabilitet og omdømme og utgjøre en trussel mot Unionens indre marked og den internasjonale utviklingen. Hvitvasking av penger, finansiering av terrorisme og organisert kriminalitet er fortsatt et alvorlig problem som bør håndteres på unionsplan. Pengeoverføringssystemenes soliditet, integritet og stabilitet og tilliten til det finansielle system som helhet kan skades alvorlig av at kriminelle og deres medvirkende forsøker å skjule opprinnelsen til utbytte av kriminell virksomhet eller å overføre penger til kriminell virksomhet eller terrorformål.
- 2) Med mindre det treffes visse samordningstiltak på unionsplan, vil personer som driver med hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, sannsynligvis prøve å utnytte den frie bevegelse av kapital innenfor Unionens integrerte finansielle område til å fremme sin kriminelle virksomhet. Det internasjonale samarbeidet innenfor rammen av Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger (Financial Action Task Force, FATF) og den globale gjennomføringen av dens anbefalinger har som mål å forebygge hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme ved overføring av penger.
- 3) På grunn av omfanget av de tiltak som skal gjennomføres, bør Unionen sikre at de internasjonale standarder for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og spredning som FATF vedtok 16. februar 2012 (heretter kalt «reviderte FATF-anbefalinger»), og særlig FATF-anbefaling nr. 16 om elektroniske overføringer (heretter

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 141 av 5.6.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 250/2018 av 5. desember 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 17 av 28.2.2019, s. 6.

⁽¹⁾ EUT C 166 av 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271 av 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 20. april 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Europaparlamentets holdning av 20. mai 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

kalt «FATF-anbefaling nr. 16») og den reviderte fortolkningsnoten for gjennomføringen av den, gjennomføres på en enhetlig måte i hele Unionen, og spesielt at det ikke forekommer noen forskjellsbehandling eller annerledes behandling av innenlandske betalinger i en medlemsstat på den ene side og betalinger på tvers av landegrensene mellom medlemsstater på den annen side. Dersom enkeltmedlemsstater treffer tiltak med hensyn til pengeoverføringer over landegrensene som ikke er samordnet, kan det gripe vesentlig inn i betalingssystemenes virkemåte på unionsplan og dermed skade det indre marked for finansielle tjenester.

- 4) For å fremme en enhetlig tilnærming internasjonalt og gjøre kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme mer effektiv bør Unionens videre tiltak ta hensyn til utviklingen på internasjonalt plan, nærmere bestemt de reviderte FATF-anbefalingene.
- 5) Å gjennomføre og håndheve denne forordning, herunder FATF-anbefaling nr. 16, er en relevant og effektiv metode for å forebygge og bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
- 6) Denne forordning har ikke som mål å påføre betalingstjenesteytere eller personer som benytter deres tjenester, unødvendige byrder eller kostnader. I så henseende bør den forebyggende strategien være målrettet, forholdsmessig og helt i samsvar med den frie kapitalbevegelse som garanteres i hele Unionen.
- 7) I Unionens reviderte strategi mot finansiering av terrorisme av 17. juli 2008 (heretter kalt «den reviderte strategi») ble det påpekt at innsatsen for å forebygge finansiering av terrorisme og kontrollere hvordan antatte terrorister bruker sine økonomiske midler, må fortsette. Det fastslås der at FATF stadig søker å forbedre sine anbefalinger og arbeider for å skape en felles forståelse av hvordan de bør gjennomføres. Det er anført i den reviderte strategi at det jevnlig vil bli foretatt en vurdering av hvordan alle FATF-medlemmer og medlemmer av FATF-tilknyttede regionale organer gjennomfører de reviderte FATF-anbefalingene, og at det derfor er viktig at medlemsstatene har en felles tilnærming til gjennomføringen.
- 8) For å forebygge finansiering av terrorisme er det truffet tiltak med sikte på å fryse visse personers, grupper og foretaks midler og økonomiske ressurser, herunder rådsforordning (EF) nr. 2580/2001⁽¹⁾, (EF) nr. 881/2002⁽²⁾ og (EU) nr. 356/2010⁽³⁾. For samme formål er det også truffet tiltak med sikte på å beskytte det finansielle system mot kanalisering av midler og økonomiske ressurser til terrorformål. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849⁽⁴⁾ inneholder en rekke slike tiltak. Disse tiltakene er imidlertid ikke tilstrekkelige til å hindre at terrorister eller andre kriminelle får tilgang til betalingssystemer med sikte på pengeoverføringer.
- 9) For å kunne forebygge, avdekke og etterforske hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme vil full sporbarhet av pengeoverføringer være et spesielt viktig og verdifullt verktøy, også i forbindelse med gjennomføringen av restriktive tiltak, særlig tiltakene som er innført ved forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EU) nr. 356/2010 i fullt samsvar med Unionens forordninger som gjennomfører slike tiltak. For å sikre at opplysningene overføres gjennom hele betalingskjeden, bør det derfor innføres et system som forutsetter at betalingstjenesteyterne oversender opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede sammen med pengeoverføringene.
- 10) Denne forordning bør få anvendelse uten at det berører de restriktive tiltakene som innføres ved forordninger som bygger på artikkel 215 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, for eksempel forordning (EF) nr. 2580/2001, (EF) nr. 881/2002 og (EU) nr. 356/2010, som kan kreve at oppdragsgiveres og begunstigedes betalingstjenesteytere samt ytere av mellomliggende betalingstjenester treffer hensiktsmessige tiltak for å fryse visse midler, eller at de overholder spesifikke restriksjoner med hensyn til visse pengeoverføringer.

(1) Rådsforordning (EF) nr. 2580/2001 av 27. desember 2001 om særskilte restriktive tiltak retta mot visse personar og foretak med sikte på motkjemping av terrorisme (EFT L 344 av 28.12.2001, s. 70).

(2) Rådsforordning (EF) nr. 881/2002 av 27. mai 2002 om innføring av visse særlige restriktive tiltak rettet mot visse personer og foretak knyttet til Al-Qaida-nettverket (EFT L 139 av 29.5.2002, s. 9).

(3) Rådsforordning (EU) nr. 356/2010 av 26. april 2010 om innføring av visse særlige restriktive tiltak rettet mot visse fysiske eller juridiske personer, foretak eller organer i lys av situasjonen i Somalia (EFT L 105 av 27.4.2010, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).

- 11) Denne forordning bør også få anvendelse uten at det berører nasjonal lovgivning som gjennomfører europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽¹⁾. For eksempel bør personopplysninger som er innsamlet med henblikk på å overholde denne forordning, ikke viderebehandles på en måte som er uforenlig med direktiv 95/46/EF. Særlig bør ytterligere behandling av personopplysninger for kommersielle formål være strengt forbudt. Alle medlemsstater anser kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme som nødvendig av hensyn til allmennhetens interesse. Ved anvendelsen av denne forordning bør overføring av personopplysninger til en tredjestat som ikke kan sikre tilstrekkelig vern av personopplysninger i samsvar med artikkel 25 i direktiv 95/46/EF, derfor tillates i samsvar med artikkel 26 i direktivet. Det er viktig at betalingstjenesteytere som driver virksomhet i flere jurisdiksjoner og har filialer eller datterforetak utenfor Unionen, ikke hindres i å overføre opplysninger om mistenkelige transaksjoner innenfor den samme organisasjon, forutsatt at de har tatt tilstrekkelige forholdsregler. Dessuten bør oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingstjenesteyter og yter av mellomliggende betalingstjenester ha innført hensiktsmessige tekniske og organisatoriske tiltak for å beskytte personopplysningene mot utilsiktet tap, endring, ulovlig viderefremming eller ulovlig tilgang.
- 12) Personer som bare konverterer papirdokumenter til elektroniske data på grunnlag av en avtale med en betalingstjenesteyter, og personer som utelukkende forsyner betalingstjenesteytere med et meldingssystem eller andre støttesystemer for pengeoverføringer eller med avregnings- og oppgjørssystemer, faller ikke inn under denne forordnings virkeområde.
- 13) Pengeoverføringer tilsvarende tjenestene som er omhandlet i artikkel 3 bokstav a)–m) og o) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF⁽²⁾, faller ikke inn under denne forordnings virkeområde. Pengeoverføringer med en lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme bør også unntas fra denne forordnings virkeområde. Slike unntak bør omfatte betalingskort, betalingsinstrumenter for elektroniske penger, mobiltelefoner eller andre forhånds- eller etterhåndsbetalte digitale innretninger eller IT-innretninger med lignende egenskaper dersom de brukes utelukkende til kjøp av varer eller tjenester og nummeret på kortet, instrumentet eller innretningen følger alle overføringer. Bruk av et betalingskort, et betalingsinstrument for elektroniske penger, en mobiltelefon eller en annen forhånds- eller etterhåndsbetalt digital innretning eller IT-innretning med lignende egenskaper for å utføre en pengeoverføring fra en person til en annen, faller imidlertid inn under denne forordnings virkeområde. Dessuten bør uttak fra kontantautomater, betaling av skatter, bøter og andre avgifter, pengeoverføringer som utføres gjennom utveksling av bilder av sjekker, herunder trunkerte sjekker eller veksler, samt pengeoverføringer der både oppdragsgiveren og den begunstigede er betalingstjenesteytere som opptrer på egne vegne, også unntas fra denne forordnings virkeområde.
- 14) For å gjenspeile særtrekkene ved de nasjonale betalingssystemene, og forutsatt at det alltid er mulig å spore pengeoverføringen tilbake til oppdragsgiveren, bør medlemsstatene også kunne unnta fra denne forordnings virkeområde visse små, innenlandske pengeoverføringer, herunder elektroniske girobetalinger, som er benyttet til kjøp av varer eller tjenester.
- 15) Betalingstjenesteyterne bør sikre at opplysningene om oppdragsgiveren og den begunstigede ikke mangler eller er ufullstendige.
- 16) For ikke å redusere betalingssystemenes effektivitet og for å skape en balanse mellom risikoen for at transaksjoner vil skje utenfor det offisielle systemet dersom det pålegges for strenge identifikasjonskrav, og den potensielle terrortrusselfen som små pengeoverføringer utgjør, bør plikten til å kontrollere at opplysningene om oppdragsgiveren eller den begunstigede er riktige ved pengeoverføringer der en kontroll ennå ikke er utført, pålegges bare for enkeltoverføringer som overstiger 1 000 euro, med mindre overføringen synes å være knyttet til andre pengeoverføringer som til sammen overstiger 1 000 euro, pengene er mottatt eller utbetalt i kontanter eller i anonyme elektroniske penger, eller det er rimelig grunn til mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
- 17) Ved pengeoverføringer der kontrollen anses å ha blitt utført, bør betalingstjenesteytere ikke ha plikt til å kontrollere opplysningene om oppdragsgiveren eller den begunstigede som følger den enkelte pengeoverføring, forutsatt at forpliktel-sene fastsatt i direktiv (EU) 2015/849 er oppfylt.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om endring av direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF samt oppheving av direktiv 97/5/EF (EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1).

- 18) På bakgrunn av Unionens regelverksakter om betalingstjenester, dvs. europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012⁽²⁾ og direktiv 2007/64/EF, bør det være tilstrekkelig å fastsette at bare forenklede opplysninger trenger å oversendes sammen med pengeoverføringer innenfor Unionen, for eksempel betalingskontonummer eller en entydig identifikasjon av transaksjonen.
- 19) For å gjøre det mulig for de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i tredjestater, å spore kilden til penger som anvendes for disse formål, bør pengeoverføringer fra Unionen til stater utenfor Unionen inneholde fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede. Disse myndigheter bør få tilgang til fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede utelukkende med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
- 20) Medlemsstatenes myndigheter med ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og de berørte rettsmyndigheter og myndigheter som har ansvar for å håndheve loven i medlemsstatene, bør styrke samarbeidet seg imellom og med berørte tredjestatsmyndigheter, herunder i utviklingsland, for ytterligere å øke åpenheten og fremme utvekslingen av opplysninger og beste praksis.
- 21) Når det gjelder pengeoverføringer fra én enkelt oppdragsgiver til flere begunstigede som skal sendes i samlefiler som inneholder enkeltoverføringer fra Unionen til stater utenfor Unionen, bør det fastsettes at slike enkeltoverføringer bare skal inneholde oppdragsgiverens betalingskontonummer eller den entydige transaksjonsidentifikasjonen samt fullstendige opplysninger om den begunstigede, forutsatt at samfilen inneholder fullstendige og kontrollerte opplysninger om oppdragsgiveren og fullstendige og sporbare opplysninger om den begunstigede.
- 22) For å kunne kontrollere om de nødvendige opplysningene om oppdragsgiveren og den begunstigede følger pengeoverføringene, og for å bidra til å identifisere mistenkelige transaksjoner, bør den begunstigedes betalingstjenesteyter og yteren av mellomliggende betalingstjenester ha innført effektive framgangsmåter for å avdekke om opplysningene om oppdragsgiveren og den begunstigede mangler eller er ufullstendige. Der dette er relevant, bør disse framgangsmåtene omfatte overvåking i ettertid eller sanntid. Vedkommende myndigheter bør sikre at betalingstjenesteytere gjennom hele betalingskjeden tar med nødvendige opplysninger om transaksjonen i den elektroniske overføringen eller i en tilhørende melding.
- 23) I betraktning av den potensielle risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme som anonyme overføringer utgjør, er det hensiktsmessig å fastsette at betalingstjenesteytere skal kreve opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede. I tråd med den risikobaserte metoden FATF har utviklet, bør det identifiseres områder med henholdsvis lavere og høyere risiko for å kunne motvirke risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme på en mer målrettet måte. Derfor bør oppdragsgiverens betalingstjenesteyter og yteren av mellomliggende betalingstjenester ha effektive risikobaserte framgangsmåter som kommer til anvendelse i tilfeller der en pengeoverføring mangler de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede, for at de skal kunne avgjøre om de skal utføre, avvise eller innstille overføringen, og for å kunne fastslå hvilke hensiktsmessige oppfølgingstiltak de bør treffe.
- 24) Den begunstigedes betalingstjenesteyter og yteren av mellomliggende betalingstjenester bør utvise særlig aktsomhet og vurdere risikoen dersom vedkommende blir oppmerksom på at opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede mangler eller er ufullstendige, og bør rapportere mistenkelige transaksjoner til vedkommende myndigheter i samsvar med rapporteringspliktene fastsatt i direktiv (EU) 2015/849 og nasjonale tiltak som innarbeider nevnte direktiv.
- 25) Bestemmelsene om pengeoverføringer der opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede mangler eller er ufullstendige, får anvendelse uten at dette berører pliktene for betalingstjenesteytere og ytere av mellomliggende betalingstjenester til å innstille og/eller avvise pengeoverføringer som er i strid med sivilrettslige, forvaltningsrettslige eller strafferettslige bestemmelser.
- 26) For å hjelpe betalingstjenesteyterne med å få effektive framgangsmåter på plass for å kunne avdekke tilfeller der de mottar pengeoverføringer der opplysningene om oppdragsgiveren eller den begunstigede mangler eller er ufullstendige, og for å kunne treffe oppfølgingstiltak bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet og oppheving av forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kreditoverføringer og direkte debiteringer i euro og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske myndighet for forsikring og tjenestepensjoner, EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet, ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾, utstedte retningslinjer.

- 27) For å gjøre det mulig raskt å treffe tiltak i kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør betalingstjenesteytere svare raskt på anmodninger om opplysninger om oppgavegiveren og den begunstigede fra de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i den medlemsstat der disse betalingstjenesteyterne er etablert.
- 28) Antallet virkedager i medlemsstaten til oppdragsgiverens betalingstjenesteyter avgjør antallet dager tilgjengelig for besvarelse av anmodninger om opplysninger om oppdragsgiveren.
- 29) Ettersom det i etterforskningen av straffesaker ikke alltid er mulig å identifisere de nødvendige opplysningene eller de involverte personene før mange måneder eller til og med år etter den opprinnelige pengeoverføringen, og for å kunne få tilgang til viktige bevis i etterforskningen bør det fastsettes at betalingstjenesteytere skal oppbevare opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede i et visst tidsrom med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Dette tidsrommet bør være begrenset til fem år, og deretter bør alle personopplysninger slettes, med mindre noe annet er fastsatt i nasjonal rett. Dersom det er nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, bør medlemsstatene, etter å ha gjennomført en vurdering av nødvendigheten og forholdsmessigheten av tiltaket, ha anledning til å tillate eller kreve at opplysningene skal oppbevares i et ytterligere tidsrom av inntil fem år, uten at det berører nasjonal strafferett om bevis som får anvendelse i pågående etterforskning i straffesaker og rettergang.
- 30) For å forbedre overholdelsen av denne forordning, og i samsvar med kommisjonsmeldingen av 9. desember 2010 med tittelen «Reinforcing sanctioning regimes in the financial services sector», bør vedkommende myndigheter gis videre fullmakter til å vedta tilsynstiltak samt utvidet sanksjonsmyndighet. Administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak bør fastsettes, og i betraktning av hvor viktig kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme er, bør medlemsstatene fastsette sanksjoner og tiltak som er effektive og forholdsmessige og virker avskrekkende. Medlemsstatene bør underrette Kommisjonen og Felleskomiteen for EBA, EIOPA og ESMA (heretter kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene») om dette.
- 31) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av kapittel V i denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Slik myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽⁴⁾.
- 32) En rekke stater og territorier som ikke utgjør en del av Unionens territorium, inngår i en monetær union med en medlemsstat, tilhører en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Unionen representert ved en medlemsstat, og har betalingstjenesteytere som deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i denne medlemsstaten. For å unngå at anvendelsen av denne forordning på pengeoverføringer mellom de berørte medlemsstater og disse statene eller territoriene får en betydelig negativ innvirkning på økonomien i disse statene eller territoriene, bør det åpnes for at slike pengeoverføringer kan behandles som pengeoverføringer innenfor de berørte medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 33) I betraktning av antallet endringer som ville måtte gjøres av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006⁽¹⁾ i henhold til denne forordning, bør nevnte forordning av klarhetshensyn oppheves.
- 34) Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang eller virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 35) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig retten til respekt for privatliv og familieliv (artikkel 7), retten til vern av personopplysninger (artikkel 8), retten til effektiv klageadgang og rettferdig rettergang (artikkel 47) og forbudet mot gjentatt straffeforfølgning.
- 36) For å sikre smidig innføring av rammen for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør datoen for anvendelse av denne forordning være den samme som fristen for innarbeiding av direktiv (EU) 2015/849.
- 37) EUs datatilsyn har blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽²⁾ og avga en uttalelse 4. juli 2013⁽³⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

KAPITTEL I

FORMÅL, VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes regler for opplysninger om oppdragsgivere og begunstigede som skal følge pengeoverføringer i enhver valuta, med sikte på å forebygge, avdekke og etterforske hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, når minst en av betalingstjenesteyterne som er involvert i pengeoverføringen, er etablert i Unionen.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på pengeoverføringer i enhver valuta som sendes eller mottas av en betalingstjenesteyter eller en yter av mellomliggende betalingstjenester som er etablert i Unionen.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på tjenestene omhandlet i artikkel 3 bokstav a)–m) og o) i direktiv 2007/64/EF.
3. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av et betalingskort, et betalingsinstrument for elektroniske penger, en mobiltelefon eller en annen forhånds- eller etterhåndsbetalt digital innretning eller IT-innretning med lignende egenskaper, dersom følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Kortet, instrumentet eller innretningen brukes utelukkende til å betale for varer eller tjenester.
  - b) Nummeret på kortet, instrumentet eller innretningen følger alle overføringer som er forbundet med transaksjonen.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om oppdragsgiveren som skal følge med pengeoverføringer (EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001 s. 1).

⁽³⁾ EUT C 32 av 4.2.2014, s. 9.

Denne forordning får imidlertid anvendelse når et betalingskort, et betalingsinstrument for elektroniske penger, en mobiltelefon eller en annen forhånds- eller etterhåndsbetalt digital innretning eller IT-innretning med lignende egenskaper brukes til å utføre en pengeoverføring fra en person til en annen.

4. Denne forordning får ikke anvendelse på personer som ikke driver annen virksomhet enn å konvertere papirdokumenter til elektroniske data, og som gjør dette i henhold til en avtale med en betalingstjenesteyter, eller på personer som ikke driver annen virksomhet enn å forsyne betalingstjenesteytere med meldingssystemer eller andre støttesystemer for pengeoverføringer eller med avregnings- og oppgjørssystemer.

Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer

- a) der oppdragsgiveren tar ut kontanter fra sin egen betalingskonto,
- b) som overfører penger til offentlige myndigheter til betaling av skatter, bøter eller andre avgifter innenfor en medlemsstat,
- c) der både oppdragsgiveren og den begunstigede er betalingstjenesteytere som opptrer på egne vegne,
- d) som utføres gjennom utveksling av bilder av sjekker, herunder trunkerte sjekker.

5. En medlemsstat kan beslutte ikke å anvende denne forordning på pengeoverføringer innenfor sitt territorium til en begunstigets betalingskonto som utelukkende tillater betaling for yting av varer eller tjenester, forutsatt at samtlige av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Betalingstjenesteyteren er omfattet av direktiv (EU) 2015/849.
- b) Den begunstigedes betalingstjenesteyter har mulighet til, ved hjelp av en entydig transaksjonsidentifikasjon, å spore pengeoverføringen via den begunstigede tilbake til den personen som har en avtale med den begunstigede om yting av varer eller tjenester.
- c) Pengeoverføringens beløp overstiger ikke 1000 euro.

Artikkel 3

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «finansiering av terrorisme» finansiering av terrorisme som definert i artikkel 1 nr. 5 i direktiv (EU) 2015/849,
- 2) «hvitvasking av penger» de hvitvaskingsvirksomhetene som er nevnt i artikkel 1 nr. 3 og 4 i direktiv (EU) 2015/849,
- 3) «oppdragsgiver» en person som innehar en betalingskonto og tillater en pengeoverføring fra denne betalingskontoen, eller, dersom det ikke finnes noen betalingskonto, som gir ordre om en pengeoverføring,
- 4) «begunstiget» den personen som er den tiltenkte mottaker av pengeoverføringen,
- 5) «betalingstjenesteyter» de kategorier betalingstjenesteytere som det vises til i artikkel 1 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF, fysiske eller juridiske personer som omfattes av et av unntakene i artikkel 26 i samme direktiv, samt juridiske personer som omfattes av et av unntakene i henhold til artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF⁽¹⁾, og som yter pengeoverføringstjenester,
- 6) «yter av mellomliggende betalingstjenester» en betalingstjenesteyter som ikke er oppdragsgiverens eller den begunstigedes betalingstjenesteyter, og som tar imot og effektuerer en pengeoverføring på vegne av oppdragsgiverens eller den begunstigedes betalingstjenesteyter eller på vegne av en annen yter av mellomliggende betalingstjenester,
- 7) «betalingskonto» en betalingskonto som definert i artikkel 4 nr. 14 i direktiv 2007/64/EF,
- 8) «midler» midler som definert i artikkel 4 nr. 15 i direktiv 2007/64/EF,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EU av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og om oppheving av direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).

- 9) «pengeoverføring» enhver transaksjon som i det minste delvis utføres elektronisk på vegne av en oppdragsgiver gjennom en betalingstjenesteyter, med sikte på å stille midler til rådighet for en begunstiget hos en betalingstjenesteyter, uavhengig av om oppdragsgiveren og den begunstigede er samme person, og uavhengig av om oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingstjenesteyter er samme person, herunder
- a) en kredittoverføring som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) nr. 260/2012,
  - b) en direkte debitering som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) nr. 260/2012,
  - c) en pengeoverføring som definert i artikkel 4 nr. 13 i direktiv 2007/64/EF, enten innenlandsk eller over landegrensene,
  - d) en overføring utført ved hjelp av et betalingskort, et betalingsinstrument for elektroniske penger, en mobiltelefon eller en annen forhånds- eller etterhåndsbetalt digital innretning eller IT-innretning med lignende egenskaper,
- 10) «samleoverføring» en pakke av flere enkeltoverføringer av midler som sendes samlet,
- 11) «entydig transaksjonsidentifikasjon» en kombinasjon av bokstaver, tall eller symboler som fastsettes av betalingstjenesteyteren i samsvar med protokoller for betalings- og oppgjørssystemer eller meldingssystemer som brukes til å utføre pengeoverføringen, og som gjør det mulig å spore transaksjonen tilbake til oppdragsgiveren og den begunstigede,
- 12) «pengeoverføring fra en person til en annen» en transaksjon mellom fysiske personer som i egenskap av forbrukere handler for et formål som ligger utenfor deres nærings- eller yrkesvirksomhet.

KAPITTEL II

PLIKTER FOR BETALINGSTJENESTEYTERE

AVSNITT 1

Pliker for oppdragsgiverens betalingstjenesteyter

Artikkel 4

Opplysninger som skal følge pengeoverføringer

1. Oppdragsgiverens betalingstjenesteyter skal sikre at pengeoverføringer følges av følgende opplysninger om oppdragsgiveren:
  - a) Oppdragsgiverens navn.
  - b) Oppdragsgiverens betalingskontonummer.
  - c) Oppdragsgiverens adresse, offisielle personlige dokumentnummer, kundeidentifikasjonsnummer eller fødselsdato og fødested.
2. Oppdragsgiverens betalingstjenesteyter skal sikre at pengeoverføringer følges av følgende opplysninger om den begunstigede:
  - a) Den begunstigedes navn.
  - b) Den begunstigedes betalingskontonummer.
3. Som unntak fra nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav b) skal oppdragsgiverens betalingstjenesteyter, når det gjelder en overføring som ikke foretas til eller fra en betalingskonto, sikre at pengeoverføringen følges av en entydig transaksjonsidentifikasjon og ikke av betalingskontonumrene.
4. Før midlene overføres, skal oppdragsgiverens betalingstjenesteyter kontrollere, på grunnlag av dokumenter, data eller opplysninger innhentet fra en pålitelig og uavhengig kilde, at opplysningene nevnt i nr. 1 er korrekte.
5. Kontrollen nevnt i nr. 4 skal anses å ha blitt utført dersom
  - a) oppdragsgiverens identitet er kontrollert i samsvar med artikkel 13 i direktiv (EU) 2015/849 og opplysningene innhentet ved kontrollen er lagret i samsvar med artikkel 40 i nevnte direktiv, eller
  - b) oppdragsgiveren er omfattet av artikkel 14 nr. 5 i direktiv (EU) 2015/849.

6. Uten at det berører unntakene fastsatt i artikkel 5 og 6 skal oppdragsgiverens betalingstjenesteyter ikke utføre noen pengeoverføringer før den har sikret seg at alle krav i denne artikkel er oppfylt.

Artikkel 5

Pengeoverføringer innenfor Unionen

1. Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og 2 skal pengeoverføringer der alle betalingstjenesteytere i betalingskjeden er etablert i Unionen, følges av minst både oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingskontonummer eller, dersom artikkel 4 nr. 3 kommer til anvendelse, den entydige transaksjonsidentifikasjonen, uten at dette berører opplysningskravene fastsatt i forordning (EU) nr. 260/2012, der det er relevant.

2. Uten hensyn til nr. 1 skal oppdragsgiverens betalingstjenesteyter innen tre virkedager etter å ha mottatt en anmodning om opplysninger fra den begunstigedes betalingstjenesteyter eller fra yteren av mellomliggende betalingstjenester, gjøre tilgjengelig følgende:

- a) For pengeoverføringer som overstiger 1 000 euro, uten hensyn til om overføringene utføres i én enkelt transaksjon eller flere transaksjoner som synes å henge sammen, de opplysningene om oppdragsgiveren eller den begunstigede som er nevnt i artikkel 4.
- b) For pengeoverføringer som ikke overstiger 1 000 euro, og som ikke synes å være knyttet til andre pengeoverføringer som sammen med den aktuelle overføringen overstiger 1 000 euro, minst
  - i) navnet på oppdragsgiveren og den begunstigede og
  - ii) oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingskontonummer eller, dersom artikkel 4 nr. 3 kommer til anvendelse, den entydige transaksjonsidentifikasjonen.

3. Som unntak fra artikkel 4 nr. 4 trenger ikke oppdragsgiverens betalingstjenesteyter, når det gjelder pengeoverføringene nevnt i nr. 2 bokstav b), å kontrollere opplysningene om oppdragsgiveren med mindre oppdragsgiverens betalingstjenesteyter

- a) har mottatt pengene som skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penger eller
- b) har rimelig grunn til mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 6

Pengeoverføringer til stater utenfor Unionen

1. Ved en samleoverføring fra én enkelt oppdragsgiver der den begunstigedes betalingstjenesteytere er etablert utenfor Unionen, får artikkel 4 nr. 1 ikke anvendelse på de enkeltoverføringene som er samlet, forutsatt at samlefilen inneholder opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1, 2 og 3, at opplysningene har blitt kontrollert i samsvar med artikkel 4 nr. 4 og 5, og at enkeltoverføringene inneholder oppdragsgiverens betalingskontonummer eller, dersom artikkel 4 nr. 3 kommer til anvendelse, den entydige transaksjonsidentifikasjonen.

2. Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og uten at det berører opplysningene som kreves i henhold til forordning (EU) nr. 260/2012, der det er relevant, skal pengeoverføringer som ikke overstiger 1 000 euro, og som ikke synes å være knyttet til andre pengeoverføringer som sammen med den aktuelle overføringen overstiger 1 000 euro, og der den begunstigedes betalingstjenesteyter er etablert utenfor Unionen, følges av minst følgende opplysninger:

- a) Navnet på oppdragsgiveren og den begunstigede.
- b) Oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingskontonummer eller, dersom artikkel 4 nr. 3 kommer til anvendelse, den entydige transaksjonsidentifikasjonen.

Som unntak fra artikkel 4 nr. 4 trenger ikke oppdragsgiverens betalingstjenesteyter å kontrollere opplysningene om oppdragsgiveren som nevnt i dette nummer, med mindre oppdragsgiverens betalingstjenesteyter

- a) har mottatt pengene som skal overføres, i kontanter eller i anonyme elektroniske penger eller
- b) har rimelig grunn til mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

AVSNITT 2

Plikter for den begunstigedes betalingstjenesteyter

Artikkel 7

Avdekking av manglende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede

1. Den begunstigedes betalingstjenesteyter skal gjennomføre effektive framgangsmåter for å avdekke om feltene med opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede i meldingssystemet eller betalings- og oppgjørssystemet som brukes til å utføre pengeoverføringen, er utfylt med tillatte tegn eller inndata i henhold til reglene for systemet.
2. Den begunstigedes betalingstjenesteyter skal gjennomføre effektive framgangsmåter, herunder overvåking i ettertid eller sanntid, der det er relevant, for å avdekke om følgende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede mangler:
  - a) For pengeoverføringer der oppdragsgiverens betalingstjenesteyter er etablert i Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 5.
  - b) For pengeoverføringer der oppdragsgiverens betalingstjenesteyter er etablert utenfor Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2.
  - c) For samleoverføringer der oppdragsgiverens betalingstjenesteyter er etablert utenfor Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2 for den aktuelle samleoverføringen.
3. Ved pengeoverføringer som overstiger 1 000 euro, uten hensyn til om overføringene utføres i én enkelt transaksjon eller flere transaksjoner som synes å henge sammen, skal den begunstigedes betalingstjenesteyter, før den begunstigedes betalingskonto krediteres eller midlene gjøres tilgjengelige for den begunstigede, kontrollere, på grunnlag av dokumenter, data eller opplysninger innhentet fra en pålitelig og uavhengig kilde, at opplysningene nevnt i nr. 2 er korrekte, uten at dette berører kravene fastsatt i artikkel 69 og 70 i direktiv 2007/64/EF.
4. Ved pengeoverføringer som ikke overstiger 1 000 euro, og som ikke synes å være knyttet til andre pengeoverføringer som sammen med den aktuelle overføringen overstiger 1 000 euro, trenger ikke den begunstigedes betalingstjenesteyter å kontrollere at opplysningene om den begunstigede er korrekte, med mindre den begunstigedes betalingstjenesteyter
  - a) utbetaler midlene i kontanter eller i anonyme elektroniske penger eller
  - b) har rimelig grunn til mistanke om hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
5. Kontrollen nevnt i nr. 3 og 4 skal anses å ha blitt utført dersom
  - a) den begunstigedes identitet er kontrollert i samsvar med artikkel 13 i direktiv (EU) 2015/849 og opplysningene innhentet ved kontrollen er lagret i samsvar med artikkel 40 i nevnte direktiv, eller
  - b) den begunstigede er omfattet av artikkel 14 nr. 5 i direktiv (EU) 2015/849.

Artikkel 8

Pengeoverføringer med manglende eller ufullstendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede

1. Den begunstigedes betalingstjenesteyter skal gjennomføre effektive risikobaserte framgangsmåter, herunder framgangsmåter som bygger på risikovurderingen nevnt i artikkel 13 i direktiv (EU) 2015/849, for å avgjøre om en pengeoverføring som mangler fullstendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede, skal utføres, avvises eller innstilles, og for å treffe hensiktsmessige oppfølgningstiltak.

Dersom den begunstigedes betalingstjenesteyter ved mottak av pengeoverføringer blir oppmerksom på at opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2, artikkel 5 nr. 1 eller artikkel 6 mangler eller er ufullstendige eller ikke er fylt ut med tillatte tegn eller inndata i henhold til reglene for meldingssystemet eller betalings- og oppgjørssystemet som nevnt i artikkel 7 nr. 1, skal den begunstigedes betalingstjenesteyter på grunnlag av en risikovurdering avvise overføringen eller anmode om de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede før eller etter at den begunstigedes betalingskonto krediteres eller midlene gjøres tilgjengelige for den begunstigede.

2. Dersom en betalingstjenesteyter gjentatte ganger unnlater å oppgi de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede, skal den begunstigedes betalingstjenesteyter treffe tiltak, som i første omgang kan omfatte utsending av advarsler og fastsettelse av frister, og deretter avvise framtidige pengeoverføringer fra denne betalingstjenesteyteren eller begrense eller avslutte forretningsforbindelsen med denne betalingstjenesteyteren.

Den begunstigedes betalingstjenesteyter skal rapportere forholdet og redegjøre for de tiltak som er truffet, til vedkommende myndighet som har ansvar for å føre tilsyn med at bestemmelsene som gjelder bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, blir overholdt.

Artikkel 9

Vurdering og rapportering

Den begunstigedes betalingstjenesteyter skal anse manglende eller ufullstendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede som en faktor i vurderingen av om en pengeoverføring eller en tilknyttet transaksjon er mistenkelig, og om den skal rapporteres til enheten for finansiell etterretning (Financial Intelligence Unit, FIU) i samsvar med direktiv (EU) 2015/849.

AVSNITT 3

Plikter for ytere av mellomliggende betalingstjenester

Artikkel 10

Oppbevaring av opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede sammen med overføringen

Ytere av mellomliggende betalingstjenester skal sikre at alle opplysninger som mottas om oppdragsgiveren og den begunstigede sammen med en pengeoverføring, oppbevares sammen med overføringen.

Artikkel 11

Avdekking av manglende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede

1. Yteren av mellomliggende betalingstjenester skal gjennomføre effektive framgangsmåter for å avdekke om feltene med opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstigede i meldingssystemet eller betalings- og oppgjørssystemet som brukes til å utføre pengeoverføringen, er utfyllt med tillatte tegn eller inndata i henhold til reglene for systemet.
2. Yteren av mellomliggende betalingstjenester skal gjennomføre effektive framgangsmåter, herunder overvåking i ettertids eller sanntid, der det er relevant, for å avdekke om følgende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede mangler:
  - a) For pengeoverføringer der oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingstjenesteyter er etablert i Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 5.
  - b) For pengeoverføringer der oppdragsgiverens eller den begunstigedes betalingstjenesteyter er etablert utenfor Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2.
  - c) For samleoverføringer der oppdragsgiverens eller den begunstigedes betalingstjenesteyter er etablert utenfor Unionen, opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2 for den aktuelle samleoverføringen.

Artikkel 12

Pengeoverføringer med manglende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede

1. Yteren av mellomliggende betalingstjenester skal utarbeide effektive risikobaserte framgangsmåter for å avgjøre om en pengeoverføring som mangler nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede, skal utføres, avvises eller innstilles, og for å treffe hensiktsmessige oppfølgingstiltak.

Dersom yteren av mellomliggende betalingstjenester ved mottak av pengeoverføringer blir oppmerksom på at opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 2, artikkel 5 nr. 1 eller artikkel 6 mangler eller ikke er fylt ut med tillatte tegn eller inndata i henhold til reglene for meldingssystemet eller betalings- og oppgjørssystemet som nevnt i artikkel 7 nr. 1, skal den på grunnlag av en risikovurdering avvise overføringen eller anmode om de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren og den begunstige før eller etter at pengeoverføringen utføres.

2. Dersom en betalingstjenesteyter gjentatte ganger unnlater å oppgi de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstige, skal yteren av mellomliggende betalingstjenester treffe tiltak, som i første omgang kan omfatte utsending av advarsler og fastsettelse av frister, og deretter avvise framtidige pengeoverføringer fra denne betalingstjenesteyteren eller begrense eller avslutte forretningsforbindelsen med denne betalingstjenesteyteren.

Yteren av mellomliggende betalingstjenester skal rapportere forholdet og redegjøre for de tiltak som er truffet, til vedkommende myndighet som har ansvar for å føre tilsyn med at bestemmelsene som gjelder bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, blir overholdt.

Artikkel 13

Vurdering og rapportering

Yteren av mellomliggende betalingstjenester skal anse manglende opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstige som en faktor i vurderingen av om en pengeoverføring eller en tilknyttet transaksjon er mistenkelig, og om den skal rapporteres til enheten for finansiell etterretning i samsvar med direktiv (EU) 2015/849.

KAPITTEL III

OPPLYSNINGER, VERN AV PERSONOPPLYSNINGER OG OPPBEVARING AV OPPLYSNINGER

Artikkel 14

Formidling av opplysninger

Betalingstjenesteytere skal i samsvar med framgangsmåtene i nasjonal rett i medlemsstaten der de er etablert, straks gi utfyllende svar på anmodninger fra utelukkende de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i den berørte medlemsstaten, med hensyn til opplysningene som kreves i henhold til denne forordning, herunder gjennom et sentralt kontaktpunkt i samsvar med artikkel 45 nr. 9 i direktiv (EU) 2015/849, dersom et slikt kontaktpunkt er utpekt.

Artikkel 15

Vern av personopplysninger

1. Behandling av personopplysninger i henhold til denne forordning omfattes av direktiv 95/46/EF, slik dette er innarbeidet i nasjonal rett. Personopplysninger som behandles i henhold til denne forordning av Kommisjonen eller av de europeiske tilsynsmyndighetene, omfattes også av forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personopplysninger skal behandles av betalingstjenesteytere på grunnlag av denne forordning utelukkende med sikte på å forebygge hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme og skal ikke viderebehandles på en måte som er uforenlig med disse formålene. Behandling av personopplysninger på grunnlag av denne forordning for kommersielle formål skal være forbudt.

3. Betalingstjenesteytere skal gi nye kunder de opplysninger som kreves i henhold til artikkel 10 i direktiv 95/46/EF, før de oppretter en forretningsforbindelse eller utfører en enkeltstående transaksjon. Disse opplysningene skal særlig omfatte generell informasjon om betalingstjenesteyteres juridiske forpliktelser i henhold til denne forordning når de behandler personopplysninger med sikte på å forebygge hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

4. Betalingstjenesteyterne skal sikre at opplysningene behandles fortrolig.

*Artikkel 16***Oppbevaring av opplysninger**

1. Opplysningene om oppdragsgiveren og den begunstigede skal ikke oppbevares lenger enn det som er strengt nødvendig. Oppdragsgiverens og den begunstigedes betalingstjenesteytere skal oppbevare opplysningene nevnt i artikkel 4–7 i fem år.
2. Ved utløpet av oppbevaringstiden nevnt i nr. 1 skal betalingstjenesteyterne sikre at personopplysningene slettes, med mindre noe annet er fastsatt i nasjonal rett, som skal bestemme under hvilke omstendigheter betalingstjenesteyterne deretter kan eller skal oppbevare opplysningene. Medlemsstatene kan tillate eller kreve oppbevaring i lengre tid først etter at de har foretatt en grundig vurdering av nødvendigheten og forholdsmessigheten av slik videre oppbevaring, og forutsatt at de anser at dette er nødvendig for å kunne forebygge, avdekke eller etterforske hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Oppbevaringstiden skal ikke forlenges med mer enn fem år.
3. Dersom det per 25. juni 2015 pågår rettergang i en medlemsstat som gjelder forebygging eller avdekking av antatte tilfeller av hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller etterforsknings- eller påtalemessige skritt i den anledning, og en betalingstjenesteyter har opplysninger eller dokumenter som gjelder den aktuelle saken, kan betalingstjenesteyteren oppbevare disse opplysningene eller dokumentene i samsvar med nasjonal rett i fem år fra og med 25. juni 2015. Medlemsstatene kan, uten at det berører nasjonal strafferett om bevis som får anvendelse i pågående etterforskning i straffesaker og rettergang, tillate eller kreve at slike opplysninger eller dokumenter oppbevares i ytterligere fem år dersom det er godtgjort at fortsatt oppbevaring er et nødvendig og forholdsmessig tiltak for å kunne forebygge eller avdekke antatte tilfeller av hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme eller foreta etterforsknings- eller påtalemessige skritt i den anledning.

KAPITTEL IV

SANKSJONER OG OVERVÅKING*Artikkel 17***Administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak**

1. Uten at det berører retten til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene fastsette regler for administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som kan anvendes ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. Sanksjonene og tiltakene skal være effektive og forholdsmessige, virke avskrekkende og være i overensstemmelse med dem som er fastsatt i samsvar med kapittel VI avsnitt 4 i direktiv (EU) 2015/849.

Medlemsstatene kan vedta at de ikke skal fastsette regler for administrative sanksjoner eller forvaltningsmessige tiltak ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning som omfattes av strafferettslige sanksjoner i henhold til deres nasjonale rett. I så tilfelle skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om de relevante strafferettslige bestemmelsene.

2. Medlemsstatene skal sikre at de ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, i tilfeller der betalingstjenesteyterne er pålagt plikter, har sanksjoner eller tiltak som kan anvendes, med forbehold for nasjonal rett, på medlemmene av ledelsesorganet og på enhver annen fysisk person som i henhold til nasjonal rett har ansvar for overtredelsen.
3. Medlemsstatene skal innen 26. juni 2017 underrette Kommisjonen og Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene om reglene nevnt i nr. 1. De skal straks underrette Kommisjonen og Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene om eventuelle senere endringer av dem.
4. I samsvar med artikkel 58 nr. 4 i direktiv (EU) 2015/849 skal vedkommende myndigheter gis den tilsyns- og granskingsmyndighet de trenger for å kunne utføre sine oppgaver. Vedkommende myndigheter skal under utøvelsen av sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og iverksette forvaltningsmessige tiltak ha et nært samarbeid for å sikre at administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak gir de ønskede virkningene, og de skal samordne sine handlinger i forbindelse med tverrnasjonale saker.

5. Medlemsstatene skal sikre at juridiske personer kan holdes ansvarlige for overtredelsene nevnt i artikkel 18 som er begått til deres fordel av en person som handler alene eller som del av et organ under den juridiske personen, og som har en ledende stilling hos den juridiske personen, basert på

- a) fullmakt til å representere den juridiske personen,
- b) myndighet til å treffe beslutninger på vegne av den juridiske personen eller
- c) myndighet til å utøve kontroll innenfor den juridiske personen.

6. Medlemsstatene skal også sørge for at juridiske personer kan holdes ansvarlige dersom manglende tilsyn eller kontroll fra en person som nevnt i nr. 5 har gjort det mulig for en person under den juridiske personens myndighet å begå en av overtredelsene nevnt i artikkel 18 til fordel for den juridiske personen.

7. Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og iverksette forvaltningsmessige tiltak i samsvar med denne forordning på en av følgende måter:

- a) Direkte.
- b) I samarbeid med andre myndigheter.
- c) På eget ansvar ved delegering til slike andre myndigheter.
- d) Etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.

Vedkommende myndigheter skal under utøvelsen av sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og iverksette forvaltningsmessige tiltak ha et nært samarbeid for å sikre at administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak gir de ønskede virkningene, og de skal samordne sine handlinger i forbindelse med tverrnasjonale saker.

Artikkel 18

Særlige bestemmelser

Medlemsstatene skal sikre at deres administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak minst omfatter de som er fastsatt i artikkel 59 nr. 2 og 3 i direktiv (EU) 2015/849, ved følgende overtredelser av denne forordning:

- a) Gjentatt eller systematisk unnlattelse fra en betalingstjenesteyters side med hensyn til å ta med de nødvendige opplysninger om oppdragsgiveren eller den begunstigede, i strid med artikkel 4, 5 eller 6.
- b) Gjentatt, systematisk eller alvorlig unnlattelse fra en betalingstjenesteyters side med hensyn til å oppbevare opplysninger, i strid med artikkel 16.
- c) Unnlattelse fra en betalingstjenesteyters side med hensyn til å gjennomføre effektive risikobaserte framgangsmåter, i strid med artikkel 8 eller 12.
- d) Alvorlig unnlattelse fra en yter av mellomliggende betalingstjenesters side med hensyn til å overholde artikkel 11 eller 12.

Artikkel 19

Offentliggjøring av sanksjoner og tiltak

I samsvar med artikkel 60 nr. 1, 2 og 3 i direktiv (EU) 2015/849 skal vedkommende myndigheter uten unødig opphold offentliggjøre ilagte administrative sanksjoner og forvaltningsmessige tiltak som er iverksatt i tilfellene nevnt i artikkel 17 og 18 i denne forordning, herunder opplysninger om overtredelsens type og karakter og identiteten til de personer som har ansvaret for den, dersom dette etter en vurdering i hvert enkelt tilfelle er nødvendig og forholdsmessig.

Artikkel 20

Vedkommende myndigheters anvendelse av sanksjoner og tiltak

1. Når vedkommende myndigheter fastsetter hvilken type administrative sanksjoner eller forvaltningsmessige tiltak som skal anvendes, og størrelsen på administrative økonomiske sanksjoner, skal de ta hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder omstendighetene angitt i artikkel 60 nr. 4 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Når det gjelder ilagte administrative sanksjoner eller forvaltningsmessige tiltak som er iverksatt i samsvar med denne forordning, får artikkel 62 i direktiv (EU) 2015/849 anvendelse.

Artikkel 21

Rapportering av overtredelser

1. Medlemsstatene skal innføre effektive ordninger som oppmuntrer til rapportering til vedkommende myndigheter av overtredelser av denne forordning.

Ordningene skal omfatte minst det som er nevnt i artikkel 61 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Betalingstjenesteytere skal i samarbeid med vedkommende myndigheter fastsette hensiktsmessige interne framgangsmåter slik at deres ansatte eller personer i tilsvarende stilling skal kunne rapportere internt om overtredelser gjennom en sikker, uavhengig og anonym kanal, der framgangsmåtene står i forhold til den berørte betalingstjenesteyters art og størrelse.

Artikkel 22

Overvåking

1. Medlemsstatene skal kreve at vedkommende myndigheter effektivt overvåker og treffer de nødvendige tiltak for å sikre at denne forordning overholdes, og gjennom effektive ordninger oppmuntrer til rapportering til vedkommende myndigheter av overtredelser av bestemmelsene i denne forordning.

2. Når medlemsstatene i samsvar med artikkel 17 nr. 3 har underrettet Kommisjonen og Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene om reglene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel, skal Kommisjonen legge fram for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av kapittel IV, særlig med hensyn til tverrnasjonale saker.

KAPITTEL V

GJENNOMFØRINGSMYNDIGHET

Artikkel 23

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (heretter kalt «Komiteen»). Komiteen skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITTEL VI

UNNTAK

Artikkel 24

Avtaler med stater og territorier som ikke utgjør en del av Unionens territorium

1. Kommisjonen kan bemyndige enhver medlemsstat til å inngå en avtale med en tredjestat eller et territorium som ligger utenfor det geografiske virkeområdet for TEU og TEUV som nevnt i TEUV artikkel 355 (heretter kalt «vedkommende stat eller territorium»), som inneholder unntak fra denne forordning, for å gjøre det mulig å behandle pengeoverføringer mellom nevnte stat eller territorium og den berørte medlemsstaten som pengeoverføringer innenfor medlemsstaten.

Slike avtaler kan tillates bare dersom samtlige av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vedkommende stat eller territorium er i monetær union med den berørte medlemsstaten, utgjør en del av medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Unionen representert ved en medlemsstat.
  - b) Betalingstjenesteytere i vedkommende stat eller territorium deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i medlemsstaten.
  - c) Vedkommende stat eller territorium krever at betalingstjenesteytere under dens jurisdiksjon anvender de samme reglene som dem fastsatt i denne forordning.
2. En medlemsstat som ønsker å inngå en avtale som nevnt i nr. 1, skal sende en anmodning til Kommissjonen og oppgi alle opplysninger som er nødvendige for at anmodningen skal kunne vurderes.
3. Når Kommissjonen mottar en slik anmodning, skal pengeoverføringer mellom medlemsstaten og vedkommende stat eller territorium midlertidig behandles som overføringer innenfor medlemsstaten, inntil det treffes beslutning i samsvar med denne artikkel.
4. Dersom Kommissjonen innen to måneder etter mottak av søknaden anser at den ikke har alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere anmodningen, skal den ta kontakt med den berørte medlemsstaten og oppgi hvilke tilleggsopplysninger som kreves.
5. Innen én måned etter at Kommissjonen har mottatt alle de opplysningene den anser som nødvendige for å vurdere anmodningen, skal den underrette den anmodende medlemsstaten om dette og oversende kopi av anmodningen til de andre medlemsstatene.
6. Kommissjonen skal innen tre måneder etter underretningen nevnt i nr. 5 i denne artikkel treffe beslutning i samsvar med artikkel 23 nr. 2 om hvorvidt den berørte medlemsstaten skal få tillatelse til å inngå avtalen som anmodningen gjaldt.

Kommissjonen skal under alle omstendigheter vedta en beslutning som nevnt i første ledd innen 18 måneder etter mottak av anmodningen.

7. Medlemsstater som har blitt bemyndiget til å inngå avtale med en stat eller et territorium som er berørt i henhold til Kommissjonens gjennomføringsbeslutning 2012/43/EU⁽¹⁾, kommisjonsbeslutning 2010/259/EU⁽²⁾, kommisjonsvedtak 2009/853/EF⁽³⁾ eller kommisjonsvedtak 2008/982/EF⁽⁴⁾, skal innen 26. mars 2017 framlegge for Kommissjonen de oppdaterte opplysningene som er nødvendige for vurderingen i henhold til nr. 1 annet ledd bokstav c).

Innen tre måneder etter at Kommissjonen har mottatt disse opplysningene, skal den granske de innsendte opplysningene for å sikre at vedkommende stat eller territorium krever at betalingstjenesteytere under dens jurisdiksjon anvender de samme reglene som dem fastsatt i denne forordning. Dersom Kommissjonen etter å ha gransket opplysningene anser at vilkåret fastsatt i nr. 1 annet ledd bokstav c) ikke lenger er oppfylt, skal den oppheve kommisjonsbeslutningen, kommisjonsvedtaket eller Kommissjonens gjennomføringsbeslutning.

⁽¹⁾ Kommissjonens gjennomføringsbeslutning 2012/43/EU av 25. januar 2012 om bemyndigelse av Kongeriket Danmark til å inngå avtale med Grønland og Færøyene om at pengeoverføringer mellom Danmark og hvert av disse territoriene skal behandles som pengeoverføringer innenfor Danmark i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 24 av 27.1.2012, s. 12).

⁽²⁾ Kommisjonsbeslutning 2010/259/EU av 4. mai 2010 om bemyndigelse av Republikken Frankrike til å inngå avtale med Fyrstedømmet Monaco om at pengeoverføringer mellom Republikken Frankrike og Fyrstedømmet Monaco skal behandles som pengeoverføringer innenfor Republikken Frankrike i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 112 av 5.5.2010, s. 23).

⁽³⁾ Kommisjonsvedtak 2009/853/EF av 26. november 2009 om bemyndigelse av Frankrike til å inngå avtale med henholdsvis Saint Pierre og Miquelon, Mayotte, Ny-Caledonia, Fransk Polynesia og Wallis og Futuna om at pengeoverføringer mellom Frankrike og hvert av disse territoriene skal behandles som pengeoverføringer innenfor Frankrike i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 312 av 27.11.2009, s. 71).

⁽⁴⁾ Kommisjonsvedtak 2008/982/EF av 8. desember 2008 om bemyndigelse av Det forente kongerike til å inngå avtale med Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey og Isle of Man om at pengeoverføringer mellom Det forente kongerike og hvert av disse territoriene skal behandles som pengeoverføringer innenfor Det forente kongerike i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 352 av 31.12.2008, s. 34).

*Artikkel 25***Retningslinjer**

Innen 26. juni 2017 skal de europeiske tilsynsmyndighetene utstede retningslinjer til vedkommende myndigheter og betalingstjenesteytere i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om tiltak som skal treffes i samsvar med denne forordning, særlig når det gjelder gjennomføringen av artikkel 7, 8, 11 og 12.

KAPITTEL VII

SLUTTBESTEMMELSER*Artikkel 26***Oppheving av forordning (EF) nr. 1781/2006**

Forordning (EF) nr. 1781/2006 oppheves.

Henvvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.

*Artikkel 27***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 26. juni 2017.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 20. mai 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

Formann

VEDLEGG

SAMMENLIGNINGSTABELL

Forordning (EF) nr. 1781/2006	Denne forordning
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 2
Artikkel 4	Artikkel 4 nr. 1
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 16
Artikkel 12	Artikkel 10
—	Artikkel 11
—	Artikkel 12
—	Artikkel 13
Artikkel 13	—
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artikkel 17–22
Artikkel 16	Artikkel 23
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	—
Artikkel 19	—
—	Artikkel 26
Artikkel 20	Artikkel 27